

РЕШЕНИЕ

№ 2135

гр. София, 17.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 156 СЪСТАВ, в публично заседание на седми март през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: ВА

при участието на секретаря ЕД
като разгледа докладваното от ВА Гражданско дело № 20211110161731 по
описа за 2021 година

РЕШЕНИЕ

17.03.2022 г., гр. София

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, I Г. О., 156-ти състав, в открито публично заседание на седми март през две хиляди и двадесет и втора година, в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ВА

при секретаря ЕД, като разгледа докладваното от съдия ВА гр. дело № 61731/2021 г. по описа на СРС, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 124 и сл. ГПК.

Подадена е искова молба от Р. Т. К. срещу „Б“ ЕАД, в която се твърди, че страните се намирали в трудово правоотношение, което било възникнало по силата на Трудов договор № 1081003/24.10.2021 г., като ищеца изпълнявал длъжността „Юрисконсулт“. Поддържа, че с допълнително споразумение от 01.08.2016 г. бил преминал на работа на длъжност

„ръководител отдел „Административен“. Навежда доводи, че трудовото правоотношение било прекратено, като на 14.10.2021 г. му бил връчен акт за прекратяване № БТГ-ЧР-изх. № 110/14.10.2021 г., като основанието било чл. 328, ал. 2 КТ, като прекратяването било считано от 18.10.2021 г., поради сключен договор за управление и предизвестие за прекратяване № БТГ-ЧР-изх. № 51/01.10.2021 г. Излага съображения, че прекратяването на трудовото правоотношение е незаконно, тъй като посоченото основание можело да се приложи единствено към лица, които са от ръководството на предприятието, какъвто ищецът не бил. Сочи, че заеманата от него длъжност не е ръководна по смисъла на §1, т. 3 ДР на КТ, което обосновава. Твърди, че съобразно длъжностната му характеристика няма ръководни функции, като самия той бил подчинен на началника на управлението в което полагал труд. Поддържа, че към момента на прекратяване на трудовото правоотношение не се е осъществило основанието по чл. 328, ал. 2 КТ, тъй като не бил сключен нов договор за управление. Навежда доводи, че изпълнителният директор бил вписан в търговския регистър на 01.03.2018 г., като не бил променян, а освен това нямало данни да е определен нов мандат на изпълнителния директор, респ. да е сключван нов договор за управление. Развива съображения, че няма данни да е налице утвърждаване на бизнес задача, поради което не се осъществявала и целта на чл. 328, ал. 2 КТ – да се улесни ръководството на предприятието да изпълни бизнес плана. Сочи, че не бил налице бизнес план. Иска уволнението да бъде признато за незаконно и да бъде отменено, както и да бъде възстановен на длъжността, която е заемал преди уволнението.

В срока по чл. 131, ал. 1 ГПК е подаден отговор на искова молба, като се сочи, че исковете са процесуално допустими, но неоснователни. Твърди, че трудовото правоотношение е било прекратено законосъобразно, като не оспорва факта, че страните са се намирали в трудово правоотношение. Поддържа, че трудовото правоотношение е прекратено на основание чл. 328, ал. 2 КТ, поради сключен договор за управление, като обосновава, че субективното право на работодателя в процесната хипотеза не подлежи на съдебен контрол. Навежда доводи, че няма пречка бизнес задачата, която следва да бъде постигната да бъде формулирана и в други документи между който да е налице връзка, като прави обосновка по отношение бизнес задачата. Излага съображения, че за да е налице хипотезата на чл. 328, ал. 2 КТ трябва да е сключен валиден договор за управление, като уволнението следва да е в деветмесечния срок и се извършвало по икономически съображения, поради което не следвало да се мотивира. Аргументира подробно процедурата по избор на членове на управителния съвет, като твърди, че в случая били вписани новоизбрани членове на управителния съвет. Поддържа, че с членовете на управителния съвет били сключени договори за управление и контрол. Навежда доводи, че в случая е налице бизнес задача, за което са взети надлежни решения на управителния съвет, което обосновава подробно. Прави извод, че с оглед изложеното е възникнало правото по чл. 328, ал. 2 КТ. Навежда доводи, че ищецът попадал в обхвата на дефиницията по § 1, т. 3 ДР на КТ, като бил част от ръководството на предприятието. Излага съображения, че противно на твърденията на ищеца, последният имал ръководни функции. Иска отхвърляне на предявените искове. Претендира разноски.

Съдът, като съобрази правните доводи на страните, събраните писмени доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, съгласно правилата на чл. 235, ал. 2 ГПК, намира за установено следното:

СРС, 156-ти състав е сезиран с първоначално обективно, кумулативно съединени конститутивни искове с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 1 и т. 2 КТ.

Законността на едностранното прекратяване на трудовото правоотношение на основание чл. 328, ал. 2 КТ се предпоставя от проявлението на следните юридически факти: **1.** компетентен орган на работодателска власт да е прекратил трудовото правоотношение; **2.** ищецът да е бил измежду лицата, които представляват „ръководство на предприятието” по смисъла на § 1, т. 3 КТ; **3.** преди прекратяването на трудовото правоотношение да е бил сключен договор за управление на предприятието, т. е. на работодателя по смисъла на § 1, т. 1 КТ и **4.** да е започнало изпълнението на договора за изпълнение, като уволнението да е извършено в 9-месечен срок от този момент.

Между страните не се спори, поради което и с доклада по делото е обявено за безспорно на основание чл. 146, ал. 1, т. 3 ГПК, че: **1)** страните се намирали в трудово правоотношение, което било възникнало по силата на Трудов договор № 1081003/24.10.2021 г., като ищеца изпълнявал длъжността „Юрисконсулт“; **2)** че с допълнително споразумение от 01.08.2016 г. бил преминал на работа на длъжност „ръководител отдел „Административен“; **3)** че трудовото правоотношение било прекратено, като на ищеца на 14.10.2021 г. му бил връчен акт за прекратяване № БТГ-ЧР-изх. № 110/14.10.2021 г.

Представена е длъжностна характеристика за длъжността „ръководител на отдел Административен“ от която се установява, че основните функции на длъжността са да се отговаря за организацията и функционирането на административно-стопанската дейност. Посочено е, че основните трудови задължения включват: **1)** ръководство, организация и контрол на дейност по поддръжка и хигиенизация на сградата и помещенията; **2)** организация, планиране и контрол на работата в отдел и секторите в него; **3)** осигуряване на нормални условия за работа; **4)** контролиране спазването на правилника за вътрешния трудов ред; **5)** подготвяне на технически задания и провеждане на процедури свързани с дейностите от основните функции на длъжността и участие в комисии за разглеждане и оценяване на постъпили предложения по обявени открити процедури, възлагане на обществени поръчки по ЗОП и други комисии; **6)** осъществяване на процесуално представителство по дела на дружеството пред съдилища, изготвяне на становища и други книжа до съда, извършване на всички необходими действия, свързани с това; **7)** координира връзките и организацията за осигуряване функционирането на системите за осветление, отопление, вентилация, канализация и противопожарни средства; **8)** осигуряван на обзавеждането с офис – оборудване и мебели; **9)** утвърждава графици за извършването на текущи ремонти на сградите, помещенията и оборудването; **10)** ръководство и контрол на функционирането на системите за деловодна дейност и съхраняването на документите и архивните материали; **11)** съблюдава и отговаря за оптимизирането на административните

процеси на дружеството; **12)** изпълнява и други конкретно възложени задачи във връзка с длъжността. В характеристиката е посочено, че длъжността е на пряко подчинение на началника на управление „Административно“.

Според дефинитивната разпоредба на § 1, т. 3 ДР на КТ – „Ръководство на предприятието“ е ръководителят на предприятието, неговите заместници и други лица, на които е възложено ръководството на трудовия процес, включително и в поделение на предприятието, както и колективните изборни органи за управление (стопански съвет, управителен съвет, изпълнително бюро, оперативно бюро и други подобни).

Наличието на критериите по § 1, т. 3 от ДР на КТ може да бъде извлечено от трудовите функции, възложени на работника или служителя с длъжностната характеристика – вж. в този смисъл **Решение № 1172 от 27.10.2008 г. на ВКС по гр. д. № 3624/2007 г., IV о., ГК**. В случая с оглед представената длъжностна характеристика може да се направи извод, че ищецът е имал ръководна функция в отдел административен, но с оглед изрично посоченото в длъжностната характеристика длъжността е на пряко подчинение на началника на управление „Административно“, тоест ищецът се намира на пряко подчинени на лице, което е над негов йерархичната структура на предприятието на ответника, поради което именно началника на управление „Административно“ евентуално би могъл да е лице от ръководството на предприятието по смисъла на §1, т. 3 ДР от КТ, но не и длъжността „ръководител отдел „Административен“. Тоест, под ръководство на предприятието следва да се разбират лица, които са част от мениджмънта на предприятието и могат да вземат преки управленски решения за цялото или за част от него. В случая от представената длъжностна характеристика, макар определени функции на ищеца да имат ръководно значение по отношение отдел „Административен“, то очевидно с оглед прякото подчинени на началника на управление „Административно“, следва да се направи извод, че преките управленски решения засягащи управление „Административно“ и структурно определените в него отдели и сектори се вземат от началника на управлението, като подчинените му ръководители следва да се съобразяват с взетите управленски решения.

Горният извод на съда се подкрепя и от представената по делото структура на предприятието на ответника (щатно разписание) (л. 68 – 79 в кориците на делото), където на лица с ръководни функции на управление „Административно“ са посочени – началник, специалист, главен контрол на административни дейности, специалист – главен по организация на процесите и системите за управление, организатор управление „Административно“. Именно това са длъжностите, които имат мениджърски функции в тази структура, останалите лица, които са им подчинени, въпреки, че са ръководители на отдели не са лица от ръководството на предприятието по смисъла на § 1, т. 3 ДР на КТ.

По отношение останалите представените по делото писмени доказателствени средства – длъжностни характеристики, съдът намира, че същите касаят други длъжности и са ирелвантни за правния спор, поради което не следва да бъдат обсъждани.

На следващо място, съдът намира, че с оглед събраните по делото доказателства, липсват такива от които да може да се направи извод за наличието на бизнес план или

бизнес, задача, поради което с оглед неблагоприятните последици на доказателствената тежест, съдът е длъжен да приеме недоказания факта за неосъществил се в обективната действителност – арг. чл. 154, ал. 1 ГПК. В тази насока трябва да се спомене, че от представените от ответника писмени доказателствени средства – извлечения от протоколи са налице индиции за наличието на бизнес план, но тъй като доказателствените средства не са представени в цялост, то не може да се направи извод какъв е бил бизнес планът, респ. какви са били и дали са налице конкретни бизнес задачи. Тоест в случая е приложимо и правилото на чл. 178, ал. 2, изр. 1 ГПК, че съдът оценява доказателствената сила на документа, в който има зачерквания, изтривания, добавки между редовете и други външни недостатъци, с оглед на всички обстоятелства по делото. В случая се касае за частен свидетелства документ, който се ползва с формална доказателствена сила. Формалната доказателствена сила както на официалните, така и на частните документи, се отнася до факта на писменото изявление и неговото авторство – чл. 180 ГПК. За разлика от официалния свидетелстващ документ, частният свидетелстващ документ няма материална доказателствена сила, освен ако съдържа неизгодни за издателя му факти, в който случай има силата на извънсъдебно признание. Това обаче не означава, че частният свидетелстващ документ няма никаква доказателствена стойност. Доказателствената стойност на частните свидетелстващи документи се преценява от съда по вътрешно убеждение с оглед на всички обстоятелства по делото – така **Решение № 136 от 14.05.2015 г. на ВКС по гр. д. № 6554/2014 г., IV г. о., ГК; Решение № 88 от 23.04.2014 г. на ВКС по гр. д. № 4766/2013 г., III г. о., ГК.**

Когато към момента на прекратяването на трудовото правоотношение по чл. 328, ал. 2 КТ не е налице бизнес задача и бизнес програма, прекратяването на трудовото правоотношение с лице по § 1, т. 3 ДР на КТ, е незаконосъобразно, тъй като липсата им сочи на липса на валидно правоотношение по договор за управление с оглед нормата визираща правото на управителя да приложи нормата на чл. 328, ал. 2 от КТ – в този смисъл **Решение № 230 от 8.06.2015 г. на ВКС по гр. д. № 346/2015 г., IV г. о., ГК.**

При този изход на правния спор с правна възможност да претендира разноски разполага само ищеца. Последният е поискал присъждането на деловодни разноски, като е доказал, че реално е сторил такива, поради което и на основание чл. 78, ал. 1 ГПК следва да му се присъди сумата от 780,00 лева, представляващи заплатено адвокатско възнаграждение за първоинстанционното производство.

С оглед правилото на чл. 78, ал. 6 ГПК ответникът следва да бъде осъден да заплати по сметка на Софийски районен съд, сумата от 160,00 лева, представляващи дължима държавна такса за първоинстанционното производство.

Така мотивиран, Софийският районен съд

РЕШИ:

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА НЕЗАКОННО уволнението на Р. Т. К., ЕГН: *****, с адрес: гр., извършено с акт за прекратяване № БТГ-ЧР-изх. № 110/14.10.2021 г. на основание чл. 328, ал. 2 ГПК от изпълнителния директор ВМ на „Б“ ЕАД, ЕИК:, със седалище и адрес на управление: гр., като **ГО ОТМЕНЯ** по иск с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 1 ГПК.

ВЪЗСТАНОВЯВА на основание чл. 344, ал. 1, т. 2 ГПК Р. Т. К., ЕГН: *****, с адрес: гр., **на длъжността „ръководител отдел „Административен“**, която е заемал преди незаконно уволнение извършено с акт за прекратяване № БТГ-ЧР-изх. № 110/14.10.2021 г. на основание чл. 328, ал. 2 ГПК от изпълнителния директор ВМ на „Б“ ЕАД, ЕИК:, със седалище и адрес на управление: гр.

ОСЪЖДА на основание чл. 78, ал. 1 ГПК „Б“ ЕАД, ЕИК: **да заплати на Р. Т. К., ЕГН: *****, сумата от 780,00 лева**, представляващи заплатено адвокатско възнаграждение за първоинстанционното производство.

ОСЪЖДА на основание чл. 78, ал. 6 ГПК „Б“ ЕАД, ЕИК: **да заплати по сметка на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, сумата от 160,00 лева**, представляващи дължима държавна такса за първоинстанционното производство.

РЕШЕНИЕТО на основание чл. 315, ал. 2 ГПК може да се обжалва в двуседмичен срок от 21.03.2022 г. пред Софийски градски съд с въззивна жалба.

РАЙОНЕН СЪДИЯ:

Съдия при Софийски районен съд: _____